

РЕШЕНИЕ

№ 2980

гр. София, 16.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 04.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **12566** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК. Образувано е по жалба на А. П. П. от [населено място], срещу мълчалив отказ на министъра на правосъдието да се произнесе по заявление с рег. № 94-А-104 от 15.08.2018г. за преместване на жалбоподателя като нотариус с район на действие – РС Малко Търново в район на действие – РС София.

В жалбата се посочва, че със заявление от 25.01.2017г. до МП П. е поискал преместване като нотариус от район на действие РС Малко Търново в район на действие РС София поради промяна в семейното му положение – фактическо съжителство с партньорка, която има дете и живее в С., здравословни проблеми на партньорката му- от една страна, демографската криза и липса на достатъчно работа в Малко Т. – от друга. По това заявление С. на нотариусите не е дал съгласие, въз основа на което министърът на правосъдието е издал заповед от 04.04.2018г., с която отказва преместване. Със заявление от 15.08.2018г. жалбоподателят отново е поискал преместване, като е навел нови обстоятелства – раждане на дете, за което е необходимо да се полагат грижи от педиатър, какъвто няма в Малко Т., поради което семейството е разделено, като майката и детето живеят в С., а жалбоподателя – в Малко Т.. Освен това е открит конкурс за нотариуси за РС София. По това заявление С. на нотариусите е дал съгласие за преместване. Междувременно по оспорването на заповедта от 04.04.2018г. на МП пред ВАС е постановено решение от 18.06.2019г. по адм. дело № 3838/2019г. на 5-чл. състав. С решението същата е оставена в сила като е прието, че изтъкнатите със заявлението от 15.08.2018г. обстоятелства са нови и следва

да бъдат разгледани в ново, самостоятелно производство по реда на чл. 34б от ЗННД. Въпреки това министърът на правосъдието не се е произнесъл в 14-дневен срок от постановяване на решението, поради което е налице мълчалив отказ. Същият е незаконосъобразен, тъй като съгласно чл. 34б, ал.2 от ЗННД органът дължи произнасяне с изричен акт. Противоречи и на материалния закон, тъй като са налице предпоставките за преместване по чл. 34б. от ЗННД – важни причини и открито място по чл. 10 от сз. Поради това се иска отмяна на мълчаливия отказ и връщане на преписката за ново произнасяне с изричен писмен акт по заявление от 15.08.2018г. Подробни съображения излага в писмени бележки по съществото на спора. Претендира разности.

Ответникът - министър на правосъдието, редовно уведомен, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата. Подробни съображения излага в писмени бележки по съществото на спора. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна - С. на нотариусите на Нотариалната камара, редовно уведомен, в писмо от 29.05.2020г. поддържа свое положително становище за преместването на жалбоподателя от район на действие РС Малко Търново в РС – София, изразено в заседание на Съвета от 19.10.2018г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е вписан в регистъра на Нотариалната камара като нотариус за съдебен район – РС Малко Търново, съгласно заповед № СД-05-98 от 25.06.2015г. на министър на правосъдието.

Жалбоподателят е подал заявление вх. № 1704 от 15.08.2018г. до министър на правосъдието с искане да бъде преместен на основание чл. 34б, ал.1 от ЗННД от район на действие – РС Малко Търново в район на действие – РС София. Причините за преместването са раждането на дете, за което в Малко Т. няма педиатър, който да се грижи, поради което същото живее в С. с майка си. Това налага жалбоподателя да пътува около 1000 км до С. и обратно, за да го вижда. От друга страна към 15.06.2018г. населението на СО е 1470 933 жители по постоянен адрес, т.е. е изпълнен критерия на чл. 10 от ЗННД за откриване на място за нотариус в С.. Към заявлението е приложено удостоверение за раждане на Е. А. П. на 02.07.2018г. и нотариален акт № 194, том XX, дело № 5016 от 20.05.1998г., по силата на който жалбоподателя е придобил апартамент в [населено място], [улица]. На този адрес живее партньорката му, видно от удостоверение за настоящ адрес от 30.12.2016г. Приложена е и таблица на населението по постоянен и настоящ адрес, от която е видно че към 15.06.2018г. по данни на ГРАО населението в С. е 1 439 429 жители.

След постановяване на решение № 9259 от 18.06.2019г. на ВАС, 5чл. състав по адм. дело № 3838/2019г., жалбоподателят е подал искане до министър на правосъдието от 02.07.2019г. за произнасяне по заявлението от 15.08.2019г. В искането е изложил допълнителни аргументи за уважаване на заявлението, а именно: съгласие на Съвета на нотариусите на НК за преместване, обява в ДВ, бр. 58 от 2018г. за откриване на конкурс за нотариуси в С. в ДВ, бр. 58 от 2018г., нова таблица на населението към дата 15.06.2019г., според която населението в С. е 1 481 628 жители, което допуска броят на нотариусите да е 148, а наличните са 136; удостоверение за липса на болнично заведение в [община]; протокол от 19.11.2008г. относно установяване на

важни причини за преместване на нотариус, утвърден със заповед № ЛС-И-1475 от 22.10.2017г. на министъра на правосъдието.

С решение изх. № 1084 от 01.11.2018г. С. на нотариусите при Нотариалната камара е приел, че са налице важни причини за преместването на нотариуса, тъй като там, където упражнява нотариалната дейност, няма болница, която да осигурява медицински грижи за детето и партньорката му, както и защото за да ги види в С., където такава медицинска грижа има, трябва да пътува около 1000 км в двете посоки. Същото така е приел, че е налице и обективният критерий по чл. 10 ЗННД – наличие на място за нотариус в С.. При тези обстоятелства С. на нотариусите е дал съгласие за преместване на жалбоподателя в С..

След постановяване на решение № 9259 от 18.06.2019г. на ВАС, 5чл. състав по адм. дело № 3838/2019г., ответникът е следвало да се произнесе в 14-дневен срок съгласно чл. 34б, ал.4 от ЗННД, считано от 18.06.2019г., изтекъл на 02.07.2019г. На 04.07.2019г. П. е подал допълнение към искането, към което е приложил таблица на населението по постоянен и настоящ адрес в С. към 15.02.2020г., според която населението в С. е 1 493 089 жители, а нотариусите към 18.02.2020г. са 137. Поради липса на отговор, на 19.07.2019г. е подал жалба срещу постановения мълчалив отказ.

По делото са представени доказателства, че обявеният със заповед № ЛС-04-330 от 28.05.2018г. на министъра на правосъдието конкурс за нотариуси е приключил, като на петте вакантни места за нотариуси в [населено място] са назначени пет лица. По делото няма данни към момента да има друг открит конкурс за нотариуси в [населено място].

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок, подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно чл. 58, ал. 1 АПК непроизнасянето в срок се смята за мълчалив отказ да се издаде актът. Мълчаливият отказ подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, като следва да се има пред вид, че не всяко бездействие на администрацията е мълчалив отказ по смисъла на цитираната разпоредба. Мълчалив отказ е налице само тогава, когато искането до административния орган се отнася до издаване на индивидуален административен акт, т.е. когато органът има задължение да се произнесе по направеното искане, тъй като само тогава се засягат правата на заинтересованата от издаването му страна. В конкретния случай органът в лицето на министъра на правосъдието по силата на ЗННД издава индивидуални административни актове. В случая нормата на чл. 34б ЗННД не предвижда нещо различно от уреденото в АПК и следва да се прилага общата разпоредба на чл. 58, ал. 1 АПК. В разглеждания аспект настоящият съдебен състав не споделя становището, че нормата на чл. 34б, ал. 2 ЗННД задължава административния орган да се произнесе с изричен акт - заповед за преместване или отказ за това. Съдържанието на тази норма постановява само, че министърът се произнася в 14-дневен срок, но не сочи, че се произнася с изрична и мотивирана заповед. Разпоредбата е ясна и категорично няма съдържанието в смисъл, че задължава министъра на правосъдието да се произнесе по всяко искане на нотариус за преместване с изричен писмен акт. Поради това е налице подлежащ на обжалване мълчалив отказ. При обжалването на мълчалив отказ, какъвто

е настоящият казус, съдът е длъжен да се произнесе по законосъобразността на отказа, като изхожда от съществуването на искането и от предполагаемите съображения, които са могли да мотивират административният орган да не го уважи.

Съгласно чл. 34б, ал.1 от ЗННД нотариус може да бъде преместен поради важни причини в друг район на действие въз основа на негово мотивирано заявление до министъра на правосъдието при открито място по чл. 10. Важни причини съгласно ал.2 на същата разпоредба са обстоятелства, настъпили независимо и извън волята на нотариуса след придобиване на правоспособността му на 25.06.2015г. Легалното изброяване на възможните причини е примерно- здравословно състояние, семейно положение и други, като е въведен критерий за преценка на тяхната значимост, според който причините трябва да водят до пълна или частична невъзможност за упражняване на дейността на нотариуса в съответния район на действие. В заявлението като важна причина се излага раждането на дете на жалбоподателя на 02.07.2018г., което не може да живее в Малко Т., защото там няма педиатър, който да следи състоянието му, поради което живее в С. в жилището на жалбоподателя. За да го вижда, баща му трябва да пътува от Малко Т. до С. и обратно, т.е. около 1000 км в двете посоки.

По смисъла на закона за настъпването на правната последица "преместване на нотариус от един район на действие в друг" следва да са налице кумулативно субективната и обективната предпоставки, последната посочена по-горе. Субективната предпоставка законодателят свързва с наличието на "важни причини", определени като обстоятелства, настъпили независимо и извън волята на нотариуса след придобиването на правоспособността му. В случая такива спрямо жалбоподателя не са налице. Жалбоподателят се позовава на житейски причини, които не могат да се окачествят като важни обстоятелства по смисъла на закона. По отношение нуждата от специални медицински грижи за детето на жалбоподателя, понастоящем на година и половина, не са ангажирани доказателства, които да обосноват "важни причини" по смисъла на чл. 34б, ал. 1 от ЗННД. Не са представени медицински документи, съдържащи извод за нуждата от такава специална грижа, в какво следва да се изразява тя, при какви условия следва да се осъществява и води ли до пълна или частична невъзможност жалбоподателя да упражнява функциите си в съществуващия район на действие. Поради това не се потвърждава невъзможността детето да живее в Малко Т., където вероятно живеят и други деца на неговата възраст, и здравословното му състояние да се следи и контролните медицински прегледи и ваксинации да се извършват от обслужващия района общопрактикуващ лекар. Не са обосновани и твърденията, че жалбоподателя и семейството му следва да живее именно в С., а не в друго населено място. Наличието на апартамент в С. не обосновава такава необходимост, тъй като апартаментът е закупен преди вписването му като нотариус в район на действие – РС Малко Търново, т.е. жалбоподателят е решил още тогава по собствено желание да живее другаде. Не са налице и доказателства, изключващи възможността контакта между бащата и детето да се разпределя времево в рамките на веднъж седмично или месечно. Още повече, че за детето може да се грижи и майка му, доколкото не са ангажирани доказателства същата да работи и да е в невъзможност да полага грижи за детето си.

Жалбоподателят сам е направил своя професионален избор да работи в друго, различно от местоживеенето му място. Този негов избор е по собствено желание, поради което житейските обстоятелства, на които се позовава в заявлението си, не

могат да се квалифицират като важни причини по смисъла на закона. Тези обстоятелства не са независими и извън волята на жалбоподателя, настъпили след придобиване на правоспособността му и не водят до невъзможност да изпълнява нотариалните си функции в района на Малко Т., който район е бил предпочетен от самия него. Още повече, че видно от решение по адм. дело № 9139/2018г. на ВАС, II отд-е, жалбоподателят само една година след встъпването си в длъжност през януари 2016г. е подал заявление за преместване – на 25.01.2017г. с аргумент, че от пролетта на 2016г. живее във фактическо съжителство с Ц. С.. Следователно може да се предположи, че към януари 2016г. той е имал вече връзка с нея, но въпреки това е встъпил в длъжност в друго населено място. Следва да се има предвид и факта, че чл. 34б ЗННД предвижда изключение от принципа на чл. 10, ал. 2 ЗННД, че вакантните места за нотариус се заемат с конкурс. Поради това законът предполага наличието на сериозни причини, които да налагат преместването, а не само причини, които затрудняват изпълнението на дейността на нотариуса. Процедурата по чл. 34б от ЗННД е предвидена с оглед осигуряване на преференциална възможност за действащите нотариуси, при наличие на визираните по-горе изисквания в условията на кумулативност, да продължат да изпълняват дейността си в друг район на действие, без да е необходимо да се явяват отново на конкурс за заемане на вакантното място, но тази изключителна хипотеза е обвързана с такива важни причини, които да водят до невъзможност да се изпълняват функциите, т.е. да са непреодолими и независещи от волята на нотариуса. В случая такива не са налице, поради което липсва субективната предпоставка "важни причини" за преместване. В този смисъл РЕШЕНИЕ № 4322 ОТ 22.03.2019 Г. ПО АДМ. Д. № 8687/2018 Г., II ОТД. НА ВАС, РЕШЕНИЕ № 17392 ОТ 18.12.2019 Г. ПО АДМ. Д. № 363/2019 Г., II ОТД. НА ВАС.

Същевременно не е изпълнено изискването за наличие на свободно място в района на Районния съд - С., на което жалбоподателят да бъде преместен. Министърът на правосъдието не е оправомощен да открива място за нотариус с цел преместването му в друг съдебен район. Преместването на нотариус в друг район се разрешава само при наличието на важни причини по смисъла на чл. 34б, ал. 2 ЗННД и свободно място, което е освободено или е останало незаето след провеждането на конкурс. В случая откритият през 2018г. конкурс за нотариуси е приключил с издаване на заповеди за вписване в регистъра на нотариусите на пет лица. С това всички вакантни длъжности в район С. са заети и към момента липсва свободно място за нотариус в [населено място].

Предвид изложеното обжалваният мълчалив отказ е законосъобразен индивидуален административен акт, а жалбата срещу него се явява неоснователна и като такава - подлежаща на отхвърляне.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер от 200лв., определен съгласно чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение – 41 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. П. П. от [населено място], срещу мълчалив отказ на министъра на правосъдието да се произнесе по негово заявление с рег. № 94-А-104 от

15.08.2018г.

ОСЪЖДА А. П. П. от [населено място] да заплати на Министерството на правосъдието направените по делото разноски в размер на 200 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС на РБългария в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: